

Milí kolegové, vážení čtenáři,

dovolte mi pár slov úvodem k dalšímu ročníku našeho časopisu. Ne, že bych na tradicích lpěl, ale mám je docela rád. To, že časopis spatřuje světlo světa již 12 let, je, myslím, úspěch a věřím, že tato doba je již dobrým základem tradice. Jak jsem si přečetl v článku Jana Babici v našem časopise v roce 2012 (*Praktický lékárník – časopis věnovaný praktickým otázkám lékárníckým (1932–1941)*), tak jsme vlastně našim časopisem po létech měli na co navázat. Když jsme se před dvanácti lety sešli v Moravské chalupě v Brně, abychom nový časopis ustanovili, ani jsem netušil, že před mnoha lety už takový pokus byl. Trval 9 let, takže můžeme být dnes hrdi, že jsme dobu jeho trvání překonali, a věřím, že budeme pokračovat. Tehdy za likvidaci mohla zřejmě válka, tak doufám, že nás nepřeruší nějaká podobná situace.

Za deset let jsme probrali velké množství témat ve všech rubrikách časopisu. Děkuji touto cestou všem přispěvatelům a mám radost, že přibývá publikujících farmaceutů, že nemáme problém s recenzenty. Každý článek má dvojí recenzi, z nichž jednu vždy provádí farmaceut, aby byl zohledněn pohled člověka z našeho oboru na správnost a potřebnost obsahu stati. Samozřejmě, že zvu k aktivním příspěvkům i další lékárníky z praxe, kteří časopis čtou a cítí potřebu či touhu se odborně realizovat.

Současná lékárnická praxe není příliš uspokojivá. Mladému kolegovi nezbyvá než hledat práci v ob-

chodně zaměřené lékárně, která je součástí nějakého uskupení, jehož cílem je než maximální zisk za cenu jakýchkoli, většinou nečestných, praktik. Ve škole nabité znalosti z ušlechtilých vědeckých farmaceutických disciplín se pomalu rozplývají pod tlakem nových odborných termínů, jako jsou: slevová kartička a jak na ni pacienta nalákat, slevové letáky, jak vyvézt léky určené pro naše pacienty s co nejvyšším ziskem pacientům v jiné části Evropy, kde je zřejmě potřebují víc, na co nalákat lékaře, aby léky z naší lékárny vydával v ordinaci (termín batoh znal student dříve jen z turistiky), jak podrazit kolegu. Málokde je na prvním místě pacient a jeho každodenní problémy, málokde je vztah lékař – lékárník založen na vzájemných odborných konzultacích nad pacientem, vše se odehrává pod rouškou touhy z toho vytěžit maximální prospěch provozovatele. Držím palce všem zbývajícím nezávislým provozovatelům, lékárníkům. Z vlastní zkušenosti vím, jak je to těžké a že pod tlakem všech nepříjemností, které naše doba přináší, bude velmi složité přežít. Vzpomínám, jak jsem před lety vedl seminář jedné holandské společnosti o současném lékárenství u nás a končil jsem jej svou přednáškou nazvanou Konec nezávislého lékárenství v ČR. Když se na tu svou prezentaci dnes dívám, až mne mrazí, jak se to vše naplňuje. Jedna kolegyně ze Slovenska tam tehdy měla prezentaci o tom, „jak z toho ven“. Pořídila si k lékárně velký kosmetický salon. Uvidíme, kam se to pohne u nás. Rakouské lékárny na venkově mají často

v jedné půlce parfumerii. Myslím, že cesta zvýšené péče o pacienta s pravidelnými konzultacemi jeho komplikované farmakoterapie je z hlediska uplatnění na univerzitě získaných poznatků mnohem zajímavější. Samozřejmě při neustále se snižujících cenách předepisovaných léčiv musí být v krátké budoucnosti odborná činnost lékárníka náležitě odměněna, jako je tomu v „normálních“ zemích.

Pokud máte chuť, sílu a nadšení ještě neudusané výše uvedenými moderními prostředky současného českého lékárenství, přijměte výzvu ke spolupráci na odborném poli. Česká farmaceutická společnost je Vám otevřena. Stále nám chybí spolková centra v některých krajských městech. Odborná setkání i v čase internetu nelze ničím nahradit a jen vzájemné diskuze mohou něco změnit. Celoživotní vzdělávání je dobrou možností, jak se realizovat. A jednou z možností je i publikace v našem časopise. U nás chybí učební texty ke specializační přípravě, informace se loví ze všech možných zdrojů. Časopis Praktické lékárenství si dal do vínku doplňovat nové informace pro postgraduální vzdělávání a mám radost, že se článků využívá i ve výuce pregraduální.

Chtěl bych do dalšího roku Vám všem popřát hodně zdraví a chuti něco nového se ve svém oboru dovídat. Obě tyto věci Vám mohou dopomoci i v nepříjemných chvílích a mohou přispět i ke střízlivému optimizmu, jehož kapičku bych Vám chtěl tímto poslat.

Pavel Grodza,

lékárník z Příbora a místopředseda ČFS